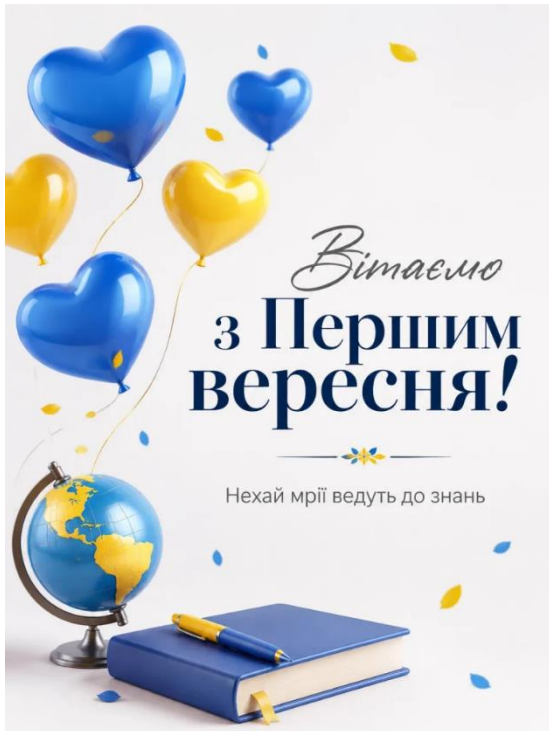

ВЕРЕСЕНЬ 2026

Дорогі наші відвідувачі, викладачі і студенти !

Бібліотека коледжу щиро вітає вас із Днем знань та початком нового навчального року!

Перше вересня — це завжди старт нових мрій, важливих починань та цікавих відкриттів. Нехай цей навчальний рік буде світлим, спокійним і плідним, а кожен день приносить радість пізнання та жагу до нових звершень.

Студентам бажаємо легкого навчання, цікавих книжок, допитливості та наполегливості. Нехай наука підкорюється легко, а студентські будні будуть яскравими!

Шановним викладачам зичимо невичерпної енергії, терпіння, мудрості та вдячних студентів, які надихають на нові професійні перемоги.

Свої пропозиції, відгуки, побажання надсилайте на нашу електронну пошту

<nikored.biblioteka@gmail.com>

Шановні відвідувачі,

у вересні ми приготували для Вас різноманітні і цікаві заходи і запрошуємо Вас до них долучитися.

Вашій увазі книжкові виставки:

«Нова хвиля української прози»

«Геній, що випередив свій час»

Іван Якович Франко

(1856-1916)

- 170 років від дня народження українського поета, письменника, драматурга

«Історик і будівничий нації»

Михайло Грушевський

(1866- 1934)

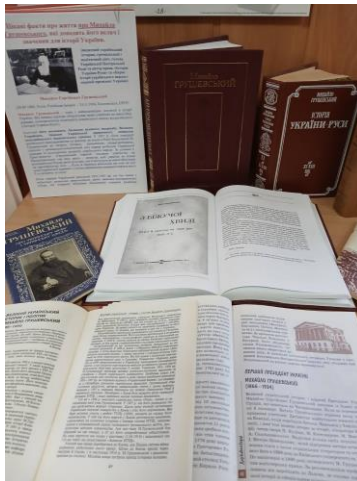
160 років від дня народження українського історика , громадського і політичного діяча

Історик і будівничий нації Михайло Грушевський (1866-1934)

Не чіпатися того, що ділить і
роз'єднує поодинокі частини
української землі, а пильнувати
того, що лучить і єднає їх до купи, і
се зміцнювати і розвивати мусимо...
Єднатися, концентруватися, а не
ділитися, не розбігатися — се
повинно бути у всіх наших гаслах.

М. Грушевський

Михайло Грушевський (1866 – 1934)

іваї факти про життя і
творчість
Грушевського, які доводять його величчя і
значення для історії України.

Михайло Сергійович Грушевський
(1866, Холм, Російська імперія – 24.11.1934, Київ, УСРР)
Грушевський — один з найвідоміших істориків української історії. Він вперше виступив з ідеєю про необхідність створення української історії. Він вважав, що українська історія повинна бути написана українською мовою і з української точки зору. Він вважав, що українська історія повинна бути написана з урахуванням всіх аспектів життя українського народу. Він вважав, що українська історія повинна бути написана з урахуванням всіх аспектів життя українського народу.

«Майстер історичного роману»

Скляренко С. Д.

(1901–1962)

125 років від дня народження українського прозаїка, публіциста, журналіста,
перекладач

Семен Дмитрович Скляренко

народився 26 вересня 1901 року в селі Прохорівці на Черкащині, в родині зубожілого селянина. Навчався в місцевій школі, потім — у Золотоніській гімназії. Уже в той час він багато читав, захоплювався літературою. А пізніше й сам почав писати: 1919 року в місцевій газеті "Голос труда" було надруковано його перший твір — вірш "Гімн праці".

Дід Семена Скляренка, також Семен, все життя прожив у Прохорівці Канівського району. Він — потомствений козак Прохорівської козацької сотні. Але вік Семена Скляренка був недовгим — в одному з кулачних боїв, які у ті часи були в моді, він загинув. Вдова вийшла заміж удруге — за місцевого козака Степана Негрея і народила йому ще чотирьох синів. Після смерті вітчима найстарший із синів Дмитро був за головного, рано пішов працювати матросом на річковий пароплав, згодом став на кораблі стерновим. Одружився у 32 роки. Дружина Євдокія Стоянова була з роду збіднілих дворян. Дівчина закінчила Золотоніську гімназію і мала диплом учителя. Але вчителювала лише два роки — народила п'ятьох дітей, отож усе життя була домогосподаркою. У теплу пору року Євдокія плавала на кораблі по Дніпру разом з чоловіком-стерновим, який мав окрему каюту. Саме на кораблі "Ратмир", неподалік Кременчука, і народився Семен Скляренко. Хоча в документах місцем народження значиться село Прохорівка. Батько Семена Скляренка помер у 1919 році від тифу, залишивши дружину Євдокію з чотирма дітьми (старший помер). На той час родина мала свій будинок, який недорого придбали у 1914 році у поміщика, який виїжджав за кордон. У спадок Скляренкам дісталася і піаніно. Семен Скляренко самотужки вивчився грати на цьому інструменті. Євдокія Федорівна добре знала українську, російську і навіть французьку та німецьку мови, багато читала. Діти Скляренків вважалися освіченою, прогресивною молоддю — всі вони закінчили Золотоніську гімназію.

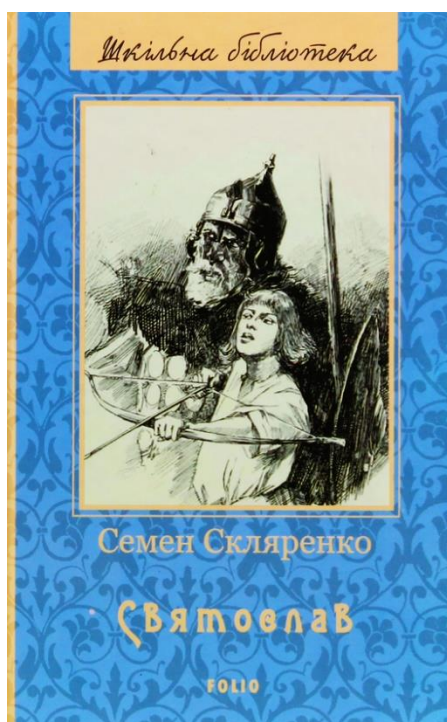
У перші роки радянської влади Семен організував у селі драмгурток, вів активну просвітницьку роботу. Перші вірші і нариси Семен Складенко написав у гімназії, друкувався в пресі.

Після закінчення гімназії наприкінці 1919 року юнак повертається до рідного села, працює бібліотекарем, учителем, водночас друкується в періодичній пресі. Його поезії, нариси, оповідання публікуються в київських газетах "Більшовик", "Селянська газета", альманасі "Вир революції". У Прохорівці доклав багато зусиль, щоб вберегти бібліотеку Михайла Максимовича, зберегти дуб Шевченка. Після армії працює відповідальним секретарем окружної газети "Радянська думка" в Черкасах (нині в цьому приміщенні – редакція газети "Черкаський край"). У 1927 році Складенко переїздить до Києва, працює в республіканських газетах та журналах.

Письменник написав багато оповідань, повістей, романів. У своїй творчості Семен Складенко використовував матеріали з історії рідного краю, описував події, які відбувалися на Канівщині і в Прохорівці. Використовує у творах прізвища односельців: Давид Гурин, Мерега, Іван Стоян; назви кутків села, річечок:

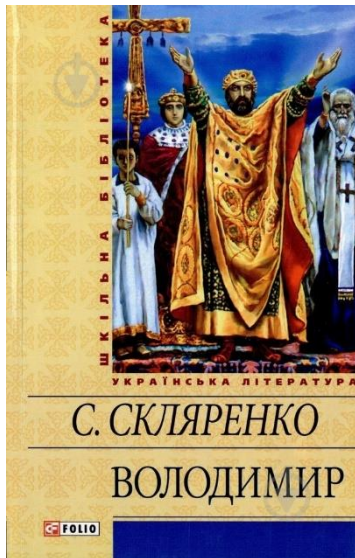
Оріховка, Коноплянка, Савранка, Видумка, Узвіз, Кумина Коса, Киселівка. З любов'ю описує Дніпро. Він і сам любив на човні мандрувати цієї величною рікою. ***Вершиною історичної тематики стали романи про період зміцнення і розквіту Київської Русі – "Святослав", "Володимир".*** На жаль, трилогію письменник не встиг написати – написано лише кілька глав третьої книги "Ярослав".

У роки Другої світової війни Семен Складенко був військовим кореспондентом, нагороджений орденами і медалями. У післявоєнні роки продовжував письменницьку працю. Іменем Семена Складенка названо вулиці в Києві та Прохорівці, гімназію та вулицю у Золотонші. Теплохід "Семен Складенко" курсував Дніпром.

У романі «Святослав» (1959р.) описаний дивовижний світ Київської Русі епохи мудрої княгині Ольги та її сина Святослава (942—972), чие життя простежується письменником від юнацьких років до його трагічної загибелі.

Великий князь Київський, визначний політичний діяч і воєначальник, він зображений автором живою людиною зі своїми сумнівами, мріями, болем та любов'ю до ключниці Малуші, яка народила йому сина Володимира, майбутнього хрестителя Русі.

В романі «Володимир»(1962 р.) автор розповідає про надзвичайно складний період у житті Київської Русі - зраду Ярополком батьківського заповіту тримати в єдності Русь, битву між військами Ярополка і Володимира, а також висвітлює державну діяльність Володимира. Сторінки особистого життя Великого князя і близьких йому людей належать до найбільш хвилюючих в романі, який цікаво та правдиво розповідає про давноминулі часи.

Для того щоб занурити читача в атмосферу того далекого часу, автор ретельно вивчав першоджерела: легенди, літописи, оповіді — все те, що допомогло йому показати, що героїчна історія, знати яку цікаво і потрібно, є матір'ю нашої сучасності.

УВАГА! ТИЖДЕНЬ БІБЛІОТЕКИ!!!

(з 21 до 28 вересня 2026 року)

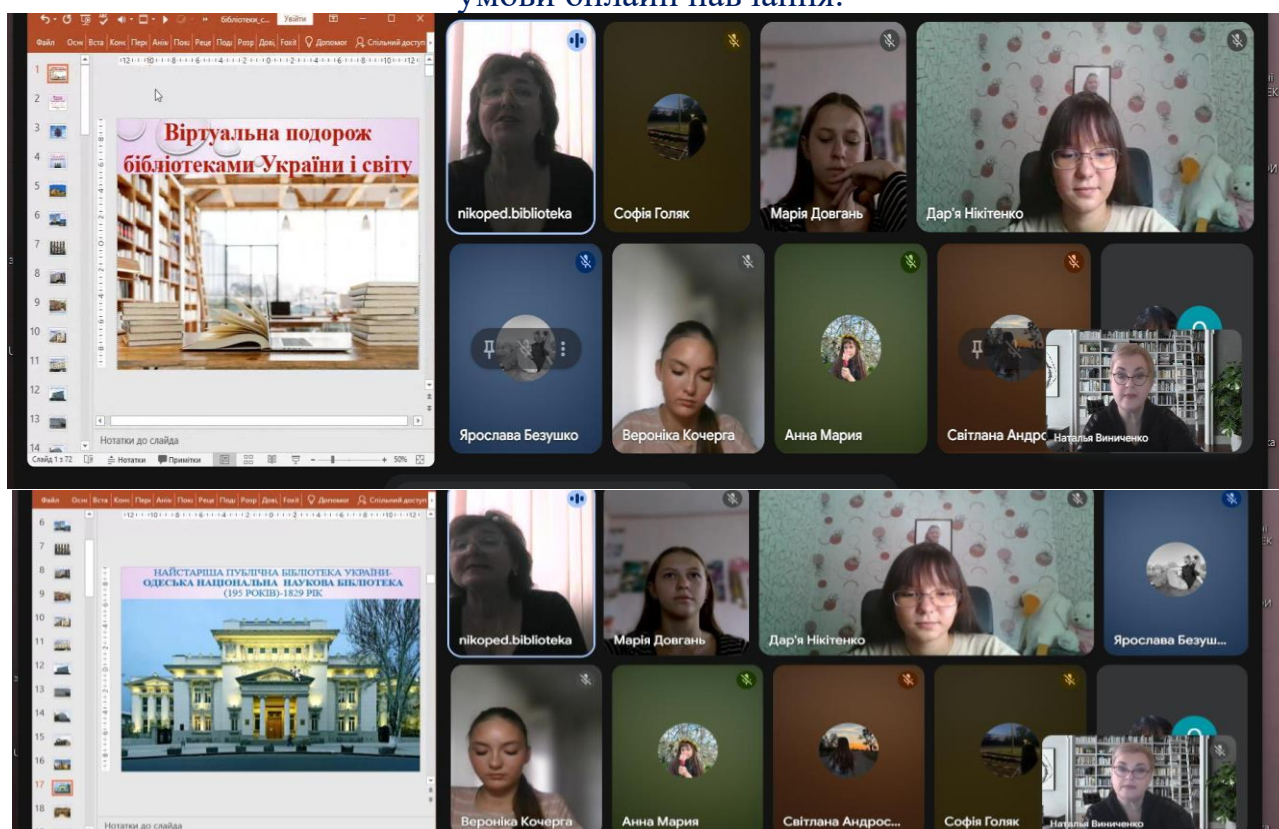
№ п/п	Дата проведення заходу, час, місце	Тема, форма проведення
1.	21.09 (сайт коледжу)	Віртуальний айстопер Світлана Талан « Ракурс життя...»
2.	22.09-23.09 (читальна зала бібліотеки) 13.20	Онлайн- екскурсія для студентів 1-х курсів «Інформаційні лабіринти сучасної бібліотеки».

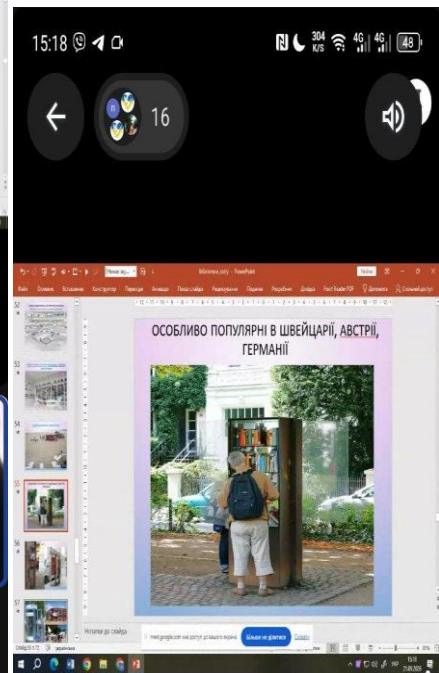
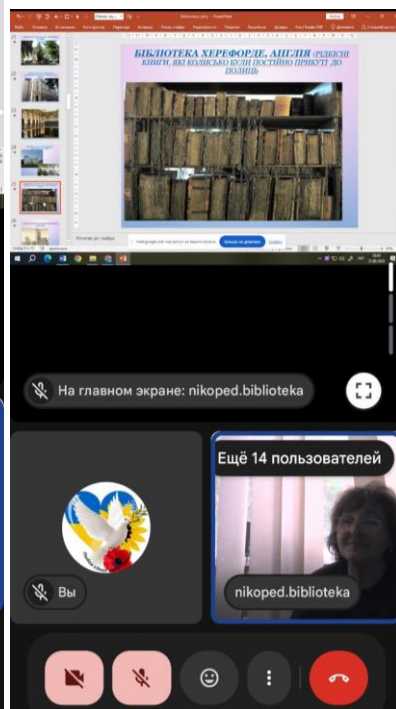
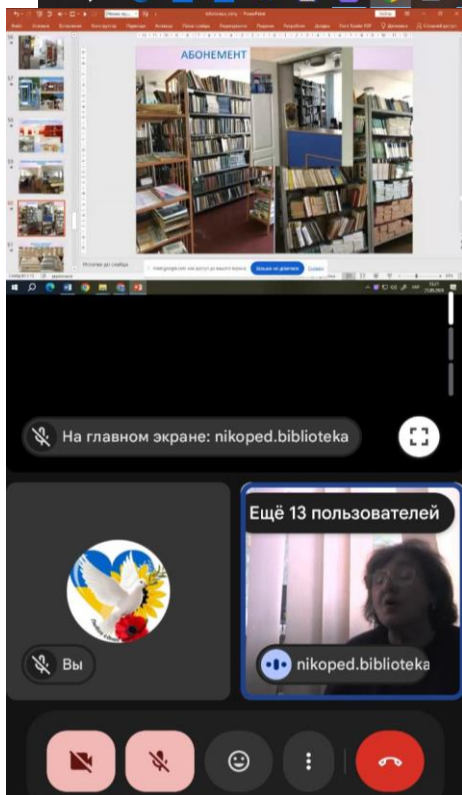
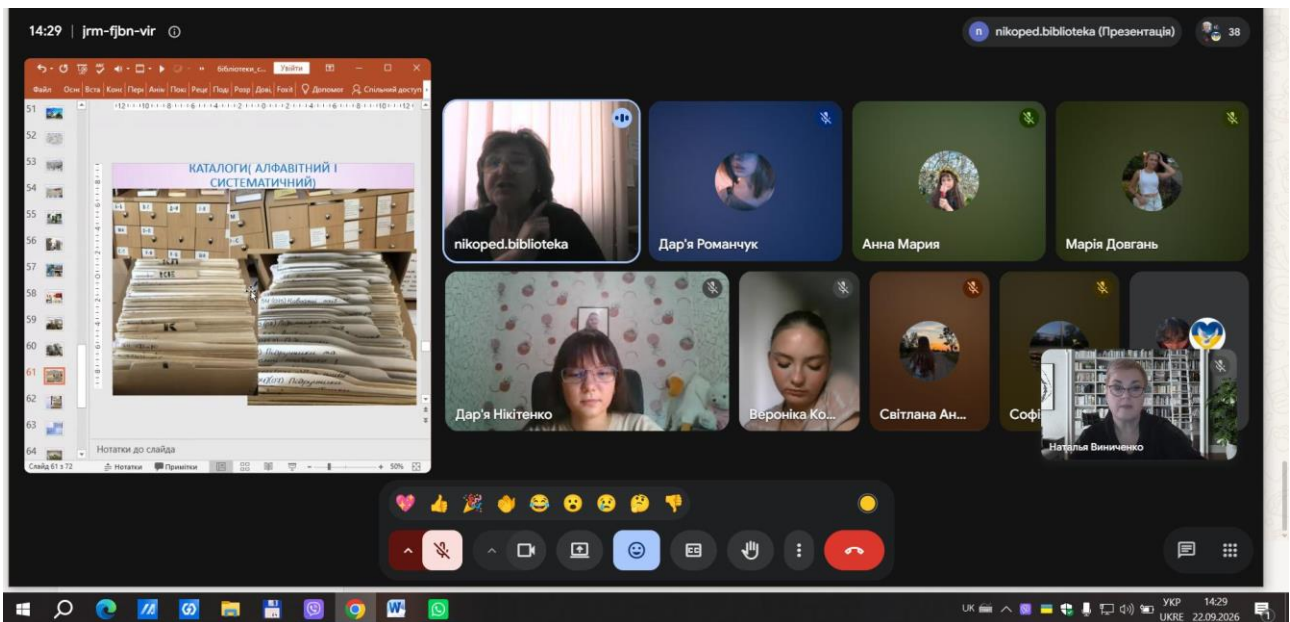
3.	23.09. (читальна зала бібліотеки) 13.20	Літературний огляд « Все буде добре »
4.	24.09 (читальна зала бібліотеки)	Літературний ракурс « Тричі мені являлася любов» (до 170 річчя від дня народження І. Я. Франка»
5.	25.09 (сайт коледжу)	Виставка однієї книги А. Дімаров « І будуть люди»
6.	Електронна пошта бібліотеки 21-28.09.	Лист- онлайн «Я обираю цю книгу».
7.	21-28.09. бібліотека	Акція «Подаруй бібліотеці сучасну українську книгу»

ТИЖДЕНЬ БІБЛІОТЕКИ У КОЛЕДЖІ ЗАВЕРШЕНО!!!

Ці дні були насичені різноплановими і цікавими заходами до яких долучилися майже усі студенти коледжу.

Студенти 1-х курсів (П1, П2, ПЗ-26) відвідали віртуальну «Подорож бібліотеками України і світу», під час якої вони мали нагоду ознайомитися з цікавими фактами бібліотечних скарбів, з особливостями користування бібліотечними фондами через каталоги та картотеки, а також обслуговуванням за умови онлайн навчання.

Під час літературного огляду « Все буде добре», презентувалися новинки сучасної української та світової літератури, прочитавши які, кожен підніметься на кілька сходинок у особистому зростанні і які виконають роль бібліотерапії у непростий воєнний час.

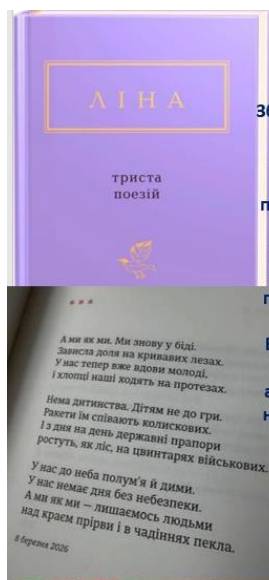
Все буде добре

Літературний огляд

Що дає людині читання:

- Розвиває мислення;
- Збільшує словниковий запас;
- Захищає від хвороби альцгеймера;
- Надає впевненості;
- Робить нас більш творчими;
- Покращує сон;
- Покращує мозкову діяльність;
- Покращує концентрацію;
- Читання ворог ожирінню;
- Знижує стрес.

Збірка дарує квиток в інший світ, створений дивовижними образами поетеси, які змушують подивитися на описані речі під іншим кутом. Ліна говорить про дитинство, дорослішання, кохання, природу, втрату, боротьбу, пошук, любов до Батьківщини. Її вірші у цій книзі не втрачають актуальності й торкаються наших сердець крізь роки.

Нова книжка Ліни Костенко «Вітер з Марса» — це найновіші, а також досі не друковані вірші, що охоплюють період від початків Незалежності до сьогодишньої війни. У цій книзі в неповторному емоційному синтезі перетинаються трагічні пророцтва і пронизлива ніжність, нещадні афористичні сканування політичних реалій і ностальгійні виміри людського буття. Нинішня війна бачиться не лише як злочинний факт історичного варварства, а як глобальна загроза планеті. «Вітер з Марса» — унікальна мапа України в душі Поета — України зболеної, але нескореної і вільної, з тими її духовними кордонами, що існують понад часом.

Дарину Ілашук, душевно хвору жінку, яка проживає у селі Черемошне, що на Буковині, називають прізвиськом Солодка Даруся. Місцеві мешканці вважають, що вона давно втратила глузд, адже жінка не розмовляє і має часті головні болі. Тому Даруся дуже самотня. Пережита в дитинстві трагедія наклала на неї свій відбиток, якого жінка не змогла позбутися. Від голодної й холодної смерті її рятують лише батьківська хата й добросердні сусіди та жителі села. Хоча й люди вже звикли до Дарусі й розуміють причини її стану, проте все ж час від часу відчують страх — чи то перед нею самою, чи перед відлунням власної провини.

Іванці, 12 р. Вона вірить в Бога, любить рідних, діда, прагне жити по правді і справедливості. Щиро хоче робити добро людям, тому зі старих оповідок старших вірить в чудеса та силу квітки. Ненароком собі шкодить. А ще вона слухає, як шелестіє ліс, по - довго бродить там. Дівчинка хвора на епілепсію, її лікують народними методами, трохи дивними, трохи пекучими. Вірять в чудо, але хто ми такі, щоб судити як краще. Авторка дуже коловитно, описує життя Буковини у ті роки, як різні національності разом співіснували, як мінялася влада, як жили і вмирали прості люди. Історія обривається в лісі, але як зрозуміло все було не дарма. Стикається серце від прочитаного та пережитого.

• «Мами» Марії Матіос — це глибоко драматична книга про долю п'яти різних жінок. Їх об'єднує найстрашніше випробування: втрата єдиного сина, яка кидає їх у прірву відчаю і безсилля. Кожна героїня переживає горе по-своєму, але разом вони розкривають усю глибину трагедії осиротілого материнства та показують, як знайти сили не збожеволіти від болю. Ця важка книга підійде тим, хто готовий співпереживати героям і замислитися над гострими питаннями людської долі.

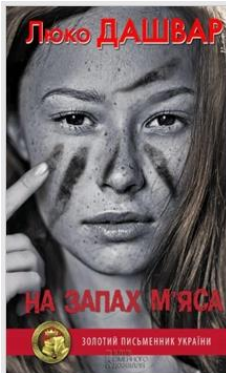

«Мой донецці. Записки тата з війни», Гліб Бітюков

• «Мой донецці. Записки тата з війни» — це відкрита, чесна й відверта розмова лікаря, військового медика і батька Гліба Бітюкова зі своєю маленькою донькою. Правдиві, відверті й болючі нариси, написані протягом трьох років служби у Збройних силах, фіксують реалії жадливої війни, показують досвід переживань батька на відстані від доньки і закарбовують найболючіші, проте водночас найважливіші миті життя.

Події роману розгортаються навесні-влітку чотирнадцятого року у Донецьку. Довбас - це точка обнуління, місце сили, де прозвучали найважливіші запитання. І тільки там заховані потрібні відповіді. Та де все починалося, там все і завершиться, коли історія пройде чергове коло, і вічний змії Уроборос знову вкусить себе за хвіст. Саме тут героїня втратила родину, дім, роботу, ілюзії - і саме тут збирала уламки життя заново, віднайшла новий сенс і нову опору. Ця книга про любов. У ній немає жодного слова на "лю..", але вона про любов.

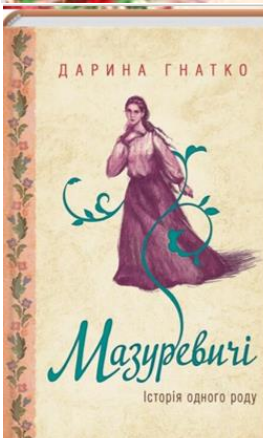

На хуторі з'являється тендітна міська дівчина Майя. Навіщо вона тут? Невже міська повія приїхала сюди зваблювати чоловіків? Так вважає місцева красуня Тоня.

Чи вона втекла від одного кохання у пошуках іншого? Адже майстер на всі руки Толя прикипів до неї всім серцем! А може, вона відьма, бо розорила гніздо крука й випила яйця?

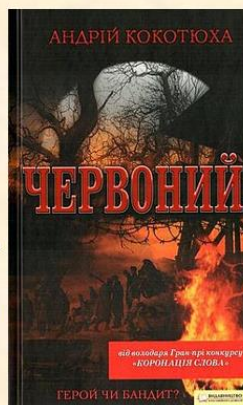
Майя ховається від світу зі своєю страшною таємницею. Чи зможе хтось розгадати її?

Благими намірами вимошений шлях до пекла. Галя сповна відчула сенс цього вислову. Її життя перевернулося лише через те, що вона прагнула допомогти іншій людині. Дівчина втратила все: роботу, чоловіка, друзів, віру в людей. Та що, як усе найбільш значуще і неймовірне починає відбуватися з нами саме тоді, коли ми намагаємося видряпатися з пекла? Це непросто, бо людина по-справжньому втрачає голову лише від двох речей: від страху і від кохання. Однак що робити, коли тебе одночасно накривають і страх, і кохання?..

Рід Мазуревичів споконвіку був знаний своєю жорстокістю. Усупереч волі батьків юна Марфа вийшла заміж за Уласа Мазуревича, та щастя з ним не пізнала. Усі надії покладала на сина Тихона, але й він удався у своїх жорстоких предків: жадібний та безсердечний, він крокує кривавою стежиною. Він перетворив на пекло життя не тільки численних коханок, а й своєї дружини, багатієї спадкоємиці Софії Ляховицької. Їхня спільна донька Ярина ненавидить батька-тирана. Вона покохала Степана, батько якого загинув від рук Тихона. Тепер понад усе Ярина хоче розірвати коло страждань та спокутувати гріхи роду Мазуревичів. Але ціна може виявитися зависокою для неї.

Крізь революцію та війну, втрати і пристрасть, ненависть і любов — шлях п'яти поколінь одного роду.

Їм закидають масові вбивства вчителів. Бандерівцям місце в ГУЛАГу, де вони... можуть бути корисними. Замість скніти в таборах, ватажок повстанців Данило Червоний наводить там лад! І нехай він планує втечу, йому єдиному до снаги приборкати ув'язнених злочинців. Як це було, розкажуть три свідки: міліціонер, чекіст і ворог народу. Не шукайте Червоного ані серед мертвих, ані серед живих, шукайте — серед овіяних легендою!

Наприкінці ХХ століття в США, в будинку для літніх людей, помирає дивний пацієнт з прізвищем, яке американцям важко вимовити — Леонтович. Хто ця людина?

Він називав себе братом відомого українського композитора — справжнього автора різдвяної пісні, відомої в світі під назвою Carol of the Bells. Чому авторство цієї чудової мелодії приписують іншій людині? Вперше твір, який називається "Щедрик", написаний українським композитором Миколою Леонтовичем, був виконаний у 1916 році в Києві. Після російської революції 1917 року Україна заявила про свою незалежність, але зазнала поразки у війні з більшовицькою Росією, і в Україні надовго запанувала радянська влада. У 1921 році композитора Леонтовича вбили чекісти у будинку його батька за загадкових обставин. Авторка роману "Прилетіла ластівочка" запрошує читача дізнатися правду про знамениту мелодію і висуває свою версію загадкового вбивства геніального українського композитора.

Колись четверо підлітків пообіцяли одне одному дружити все життя. «Все буде добре» — таким було таємне гасло Сашка, Антона, Марічки й Каті. Але доросле життя змінило їх. Успішний бізнесмен Сашко, а нині Алекс, повертається з Америки. Він випадково зустрічає Марічку в супермаркеті. Колишня красуня мала вигляд старої та втомленої жінки. Алекс хоче допомогти подрузі. Однак Марічка вже сплела підлу й хитру схему, щоб використати Алекса. Вона піде на все заради грошей. Долі чотирьох друзів знову переплітаються.

«Теорія неймовірності» створена на основі сценаріїв одноіменного науково-популярного радіоблогу, випуски якого виходили в ефірі «Українського Радіо» у другій половині 2021-го. Книга містить сімдесят історій, які розвінчують різноманітні технології, події та явища з погляду науки. Якими насправді були тиранозаври, чому не варто будувати сонячні електростанції в Сахарі, чи існують додаткові просторові виміри тощо. Всі ці історії прості та лаконічні, й водночас — вони вражають. Кожна відкриває щось нове — неймовірне та захопливе. Щось таке, чим можна похизуватися на побаченні або ж обговорити з друзями.

Очевидно, на світі немає щитини, яка б не бачила моторошних снів. Але що робити, якщо жаж зі сновидіння поступово переповзає в реальне життя? У дворічного Тео під час нескладної операції раптово зупинилося серце. Упродовж тридцяти шести секунд малюк тримався на межі між світом мертвих і живих. А тоді повернувся. Спитало два роки, перш ніж Мирон Белінський зрозумів, що його син повернувся не сам. Щось прийшло разом із Тео: учепилося і прослизнуло у свідомість, поки хлопчак перебував по той бік лінії, яку більшість із нас перетинає лиш один раз. У відчайдушних намаганнях урятувати сина Мирон виїжджає до Америки, де найновіші досягнення нейротехнологій дають змогу зазирнути в людський сон. Він не здогадується, що бажання допомогти веде до катастрофи, адже найгірше почнеться, щойно той, хто оселився у снах маленького Тео, збагне, що за ним спостерігають.

Книга ДНК

Володимир Рафесенко, Сергій Жадан, Ірена Карпа, Андрій Кокотюха, Юрій Винничук, Макс Кідрук, Фоззі

7 відомих авторів у одній збірці

• Унікальний літературний формат

• Оригінальна за формою та приголомшлива за задумом родинна сага

У не дуже віддаленому майбутньому звичайний український студент Андрій Чумак стає піддослідним у науковому експерименті: розшифровка генетичного коду дасть йому змогу особисто пережити найяскравіші моменти з життя предків. Сім історій у книжці — сім спогадів, які дивним чином зберігалися десь у структурі ДНК нащадка протягом 150 років. Це чотири секретні складові — і науково-фантастичний роман неочікувано перетворюється на правдиву розповідь про батьків і Батьківщину: про пошуки справедливості й гіркі розчарування, перемоги й поразки. Пошматована, розкидана по світу примхами долі, родина Чумаків утратила головне — зв'язок поколінь. Чи не в цьому полягає трагедія всього українського народу? І хто вчиться на наших помилках?

Лорен жила звичайним життям. У буденних радощах та дрібних проблемах. Працювала в лікарні, допомагала людям. Доки одного разу не потрапила в жахливу аварію. Вона опиняється в комі, за крок від смерті та життя.

Артур — молодий архітектор. Він винаймає квартиру, планує шоденні справи. Одного дня хлопець зустрічає в помешканні молоду дівчину. Виявляється, вона — власниця квартири. Її звуть Лорен, і вона не розуміє, чому саме Артур бачить її...

А якщо Артур — остання нитка, яка не дає Лорен втратити себе десь між небом і землею? І лише його любов здатна повернути її до життя...

Будинок № 12 на П'ятій авеню у Нью-Йорку. Звичайна будівля, у якій немає нічого особливого. Хіба що старовинний механічний ліфт. Та загадковий ліфтер-індус Санджай. Хлоя, власниця квартири з дев'ятого поверху, не здогадується, ким насправді є новий ліфтер. Як не знає й про те, що він готовий віддати всі скарби світу, аби знову опинитися на дев'ятому поверсі. Відчинити двері, зазирнути й в очі й промовити: «Я все життя шукав таку, як ти». Між ними — вісім поверхів, одна маленька таємниця й бурхливе, сповнене несподіванок життя...

Шістнадцятирічний Ел живе життям цілком звичайного американського підлітка. Він нічим не вирізняється у школі, а після уроків зависає з другом або підпрацьовує у кінотеатрі. Закохується без взаємності у недосяжних красунь та переймається вступом до універсу. Батьки Ела розлучені, у кожного давно нова батьківщина: у тата _ в Україні, у мамі _ у США. Приїхавши до тата на канікулі, Ел знайомиться з Євою своєю новою сестрою. П'ятнадцятирічна Єва _ дівчинка-вогонь, яскрава та імпульсивна. Тусується з рокерами, зависає у барі Бочка і кохає дорослого чоловіка: музиканта, звичайно. Ел і Єва пізнають життя, дорослішають, помиляються, вчаться дружити, спілкуватися, переживають перші закоханості і перші життєві труднощі.

Несамовита, надзвичайно емоційна, чарівна і провокативна історія про життя і кохання. Про вибір. Про ризик. Про смливість. І про бажання жити на повну. Вісімнадцятирічна Еві, яка після розлучення батьків не вірить у любов, вирішила пожертвувати в бібліотеку свою колекцію романтичних книжок. Але, вийшовши з дому, вона розуміє: сьогодні субота, бібліотека зачинена! Дівчина йде в парк і там знаєнацька натрапляє на трохи дивну жінку з книжками. Еві міняє всю свою колекцію на одну-єдину брошуру — «Інструкції з танців», тоненьку, із залитими водою обтірпаними сторінками. Чудернацька жінка зникає, проте з'являються відлини про розбиті серця, яких Еві прагне позбутися... У брошурі є адреса танцювального клубу. І тут починається найчужіше!

Здоровий сміх, що гріє всіх!

Перша книга, в якій зібрані найкращі твори Павла Глазового з різних періодів його творчості. Щирий і добрий гумор змушував посміхнутися і наших батьків, і наших бабусь. І, незважаючи на те, що твори розраховані в основному на дорослу аудиторію, «Гуморески» будуть цікаві навіть школярам. Цікавий виклад і актуальні у всі часи проблеми завжди знайдуть свою аудиторію. Ілюстрації, що супроводжують текст, розвеселять і порадують навіть найпохмурішого читача.

До нових зустрічей у бібліотеці
І нехай все у Вас буде
ДОБРЕ!!!

[<nikoped.biblioteka@gmail.com>](mailto:nikoped.biblioteka@gmail.com)

Онлайн книжкова виставка «Світлана Талан. У ракурсі Життя...», відкрила світ сучасних реалій у вимірі часу.

Книжкова виставка

«У ракурсі життя»

Світлана Талан

українська письменниця

Світлана Олегівна Талан (народилася 7 березня 1960 в селі Слоут Глухівського району на Сумщині) — в родині сільських вчителів.

З п'ятнадцяти років почала працювати позаштатним кореспондентом районної газети. Згодом працювала вихователем у дитсадку, пізніше — учителем початкових класів.

У 1989 році перебралася жити до східної України й відтоді живе у Северодонецьку, Луганської області.

У шлюбі, одружена з 26 вересня 2006 року.

Світлана Талан пише романи у жанрі «реальні історії», які їй підказує саме життя. Усі твори на гостросоціальну тематику, незмінним залишається одне: головна героїня її книжок — жінка-українка, сильна духом, зворушлива, ніжна, чуттєва, яка іноді помиляється, але її завжди веде за собою кохання: до чоловіка, до дітей, до батьківщини.

У 2011 році її роман «**Щастя тим, хто йде далі**» став лауреатом на конкурсі "Коронація слова 2011" та отримав відзнаку від фонду Олени Пінчук Анти-СНІД «За найкращий роман на гостросоціальну тематику». На початку 2012 року роман був виданий під назвою «**Коли ти поруч**» у видавництві "Клуб сімейного дозвілля" українською та в авторському перекладі російською мовами і за рік був проданий рекордний наклад: 80 тисяч примірників.

За версією журналу "Фокус" та рахункової палати автор увійшла у трійку найпопулярніших письменників України. У 2012 році роман **автора «Не вурдалаки»** також був відзначений на Міжнародному конкурсі «Коронація слова 2012» і в 2013 році був виданий українською та російською мовами у видавництві КСД.

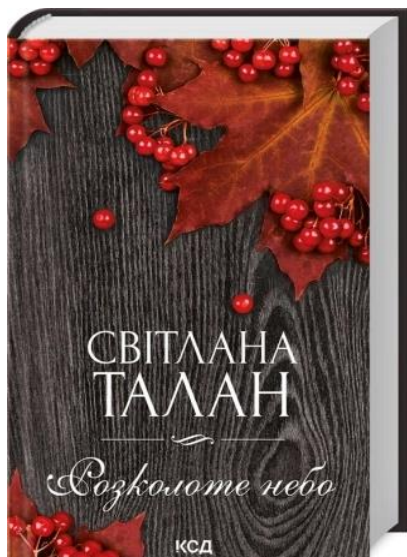
Її романи «**Мої любі зрадники**» «**Без минулого**»

Роман «**Розколоте небо**» здобув спеціальну відзнаку «**Вибір видавця**» в конкурсі «Коронація слова 2014».

Світлана Талан займає активну громадянську позицію, проводить зустрічі з читачами у багатьох містах країни, зустрічається з учасниками бойових дій,

молоддю та учнями, займається просвітницькою діяльністю. Пані Світлана активно займалася волонтерською діяльністю.

Вашій увазі твори Світлани Талан, які є на полицях нашої бібліотеки:

Родина Чорножукових завжди вміла добре працювати. Але плоди цієї праці збирала колективізація - усе нажите треба було віддати. Що далі, то дужче. За короткий час щедрі й добрі люди перетворилися на примар...

Чому голодна смерть спустошила українське село, де були родючі землі та плодючі сади? Варя Чорножукова, мабуть, уже й не намагалася це досягнути. Потрібно було рятувати дітей. За всяку ціну рятувати дітей...

Це саме та історія, яку неможливо читати без брону.

І саме та, яку неможливо не читати, яку мусить читати кожен українець. Хай кажуть: невчасно, досить жалів і трагедій, краще про світле й оптимістичне... Але це те, що не можна забувати. Те, що не можна конденсувати до одного рядка в підручнику історії. Те, що докорінно змінило всіх нас... Відгомони голоду є в кожному з нас, у кожному нащадкові тих, хто вижив

Ольга Хвостова, письменниця, телеведуча

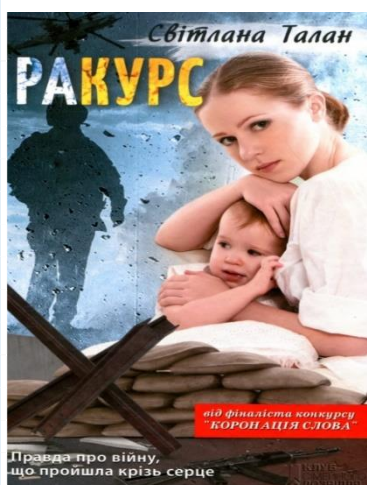
Олесі було лише вісім, коли вона втратила маму. Перед смертю та залишила дочці теку з листами. Дівчинка має відкривати їх по одному щороку на день народження. Ці листи стають її єдиною опорою в численних життєвих випробуваннях, кожне з яких могло б зламати долю... Подорослішавши, дівчина знаходить справжнє кохання. Та настає тривожний 2014 рік, тож Олеся не зі своєї вини змушена відступитися від мрії. Лист мамі спонукає її виправити все. Та чи зможе материнська любов уберегти від пекла війни?

Кохання, що спалахнуло між Віталією та Родіоном було приречене. Вчителька та учень — що тепер люди скажуть? Але ані осуд близьких, ані зневага чужих не спинили почуттів. Та залишатися в цих лабетах було не сила. Закохані наважуються на божевілля — тікати до зони відчуження. Якнайдалі від людей, туди, де вони зможуть збудувати власний химерний рай, відмежований від світу. Але втеча не завжди означає свободу. Бо найстрашніша в'язниця, з якої не можливо втекти — у нас самих...

Віталія й Родіон хотіли бути свободними від усього. Але забули, що свобода — це ще й відповідальність. Болючим було повернення до звичного світу. Вони вирішують на час розійтися, щоб осмислити те, що було, є і буде між ними. Родіон іде добровольцем до АТО. А Віталія вчиться просто жити. Може, матуся пригорне її до серця й дасть сили будувати долю? Але матір-прокурориша відмовляється від неї. Ба більше — з її подачі доньці не знайти роботи в рідному місті. Спасінням для Віталії стає праця в реабілітаційному центрі, де відновлюють поранених побратимів коханого. Вона нарешті розуміє: справжня свобода — це те, що в тебе неможливо забрати. Як і неможливо загасити кохання, що живе в її серці...

Роман про різні, але однаково переділені війною долі українців!

Такі різні, але рівні перед війною, перед лихом герої однаково намагаються випросити у долі ще трохи щасливого життя. Якщо не для себе, то для наступних поколінь. Ця книга — про долі людей, чиє життя тепер матиме чіткі «до» і «після», про надії та втрати, про боротьбу й силу волі, про помилки, вічне шукання істини і непереборне бажання жити далі.

Східна Україна, 2014 рік. Активістка Еліна не залишає Луганськ, вона виконує розвідувальні завдання. Але вона потрапляє під підозру... Євген — прибічник ЛНР. Він щиро підтримував ту сторону і пішов воювати. Але він побачив правду...

Біда не ходить самотою. У життя Вероніки вона увірвалась разом із повномасштабною війною 2022 року, евакуацією з рідної Луганщини на Львівщину та невтішним діагнозом лікарів, що знайшли у жінки пухлину.

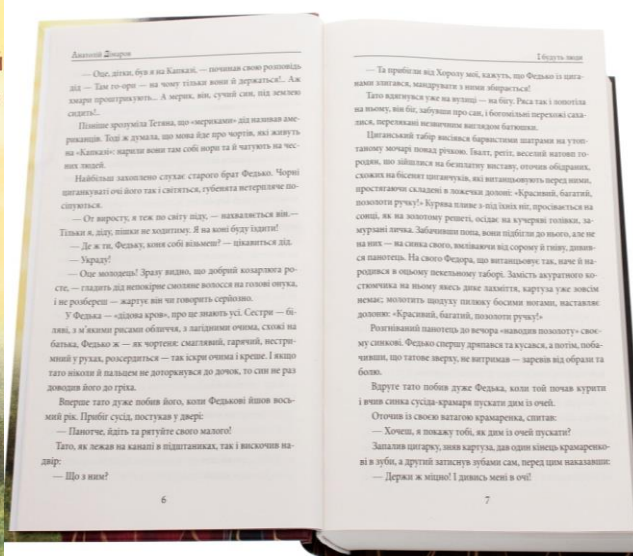
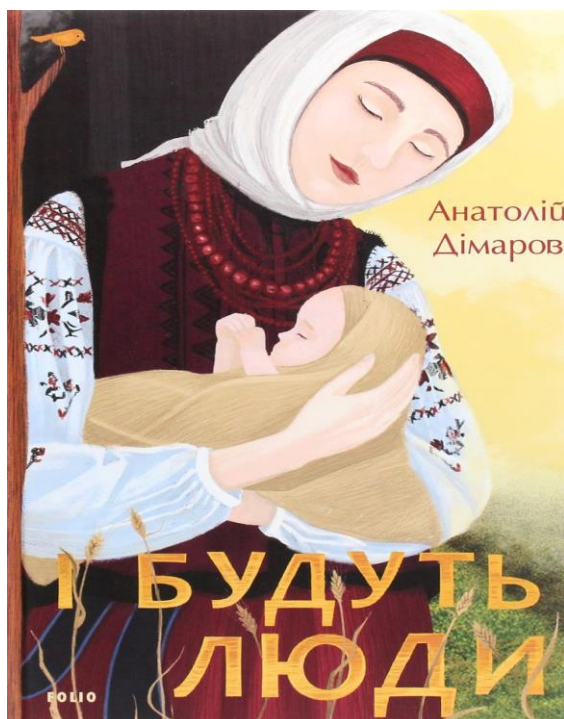
Чоловік Петро покидає Вероніку одразу після операції. Тож зневірена, пошрамована тілом та душею жінка вирішує переїхати до Києва та почати життя спочатку. Вероніка обіцяє собі більше не заводити стосунків із чоловіками.

Занадто багато болю принесли вони в її життя. Але випадкова зустріч з Іваном на Володимирській гірці дарує останній шанс на жіноче щастя. От тільки в долі свої плани.

Виставка однієї книги «Анатолій Дімаров. І будуть люди» повернула у трагічні часи, коли на зламі 20 століття руйнувалося українське село, під тиском радянської влади, коли голод косив, а дух українства не вмирав.

ВИСТАВКА ОДНІЄЇ КНИГИ АНАТОЛІЙ ДІМАРОВ І БУДУТЬ ЛЮДИ

«І будуть люди» — це один із кращих романів Анатолія Дімарова,

в якому описується одна з найтрагічніших сторінок української історії — період колективізації та Голодомору. Письменник з глибоким співчуттям і правдивістю передає життя українського селянства тих часів, показуючи їх боротьбу за виживання. Назва роману взята з пророчих слів Тараса Шевченка, що нагадує про боротьбу за гідність і незалежність. Це епічна й водночас дуже особиста сага про українське село, яке проходить крізь буремні злами ХХ століття. На тлі історичних катастроф — революцій, голоду, війни й репресій — розгортаються людські долі, сповнені любові, страху, зради й надії. Це роман про життя, яке вперто триває, попри все.

Роман був написаний у 1960-х роках, коли радянська цензура активно втручалася в літературні твори. Однак, навіть за таких умов, Дімаров створив потужний та правдивий образ трагедії українського народу.

Дімаров пише чесно й без прикрас, показуючи людей такими, якими вони є: слабкими й сильними, жорстокими й здатними на співчуття. Його герої не ідеальні, але справжні — вони помиляються, борються за виживання і намагаються зберегти людську гідність у нелюдських умовах. Автор тонко передає психологію персонажів і дух часу, занурюючи читача у глибоку, болісну правду історії.

«І будуть люди» — це роман-пам'ять і роман-застереження. Він змушує відчутися ціну історичних рішень і зрозуміти, як великі події ламають або гартують окремі долі. Книга залишає після себе важке, але необхідне відчуття — усвідомлення коріння, пам'яті та сили людини вистояти навіть тоді, коли здається, що надії більше немає.

Це сімейна сага про долю українського селянства в один із найтемніших періодів ХХ століття – час колективізації та Голодомору. Про людей, яких ламає система, але які, попри все, залишаються людьми.

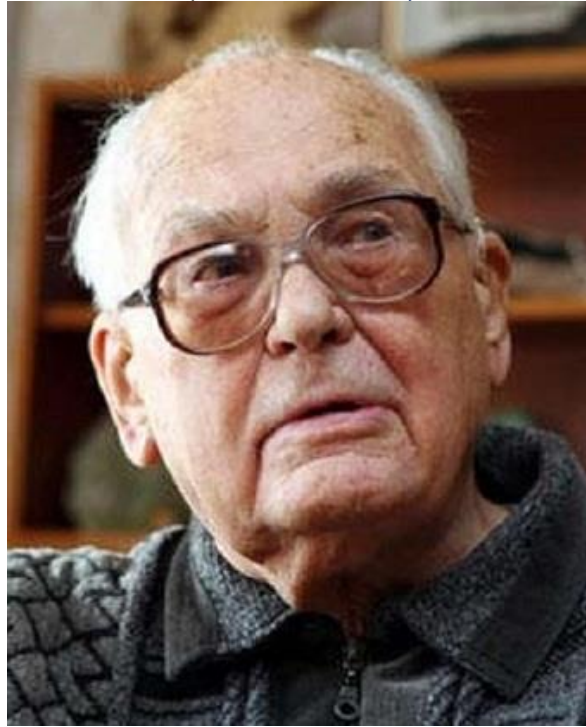
Персонажі роману – не абстрактні образи, а наші діди й бабусі, ті, хто бачив, як з їхніх хат виносили останню торбинку зерна, хто чув, як замовкали сусідські оселі, хто відчував, як смерть ставала звичною. Є ті, хто вижив, і ті, кого стерли з лиця землі, навіть не залишивши імені на могильному хресті.

Старосвітська сім'я священника Світличного, його діти Тетяна і Федір, заможні селяни Івасюти, непокірні Гайдуки виживають в новій суворій дійсності кожен по-своєму. Працьовитий та ощадливий господар Оксен Івасюта тепер експлуататор і класовий ворог, Тетяна — дружина куркуля, а її брат Федір — «червоний», представник нової влади.

Анатолій Дімаров був одним із перших письменників у радянській Україні, хто почав писати про колективізацію, розкуркулення, Голодомор.

Після написання роману **«І будуть люди»** (1964-1968) **Анатолій Дімаров** опинився в ситуації, коли не міг заробити на власній праці. Цензура безжально перекроювала його твори, викидаючи сотні сторінок і обриваючи цілі сюжетні лінії. Повна версія роману, без правок та вилучень побачила світ лише в незалежній Україні.

Анатолій ДІМАРОВ
(1922 – 2014)

письменник, мемуарист, лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка. Народився на Полтавщині (Миргород). У біографії А. Дімарова - розкуркулення родини, Голодомор, війна, на якій отримав важке поранення, цензура в журналістиці й згодом у літературі.

У 1960-х, після опублікування роману "І будуть люди", Дімарова оголосили антирадянщиком та пообіцяли, що Дімаров ще "походить у чорному тілі".

Так і склалося – п'ять років письменника не друкували, хоча до цього книжки Анатолія Дімарова виходили 100-тисячними накладками...

Романи А. Дімарова «І будуть люди» (1964) та «Біль і гнів» (1974–1980 рр.) ? це історичні епопеї про український народ, його долю у ХХ столітті. Радянська цензура з обох творів вилучила приблизно 300 сторінок (майже ціла книжка!). Та навіть урізаний варіант «Болю і гніву» в 1982 році був удостоєний Шевченківської премії.

У вересні 2020 року на каналі СТБ вийшов 12-епізодний однойменний телесеріал за мотивами праці Дімарова.

12-серійний фільм «І будуть люди» – епічна драма та екранізація епохального роману Анатолія Дімарова, в основі якого – людські долі на зламі історичних подій. Серіал створено студією Film.ua за підтримки Міністерства культури та інформаційної політики України <https://www.youtube.com/watch?v=XnzOd2xphZ8>

Кожен з героїв по-своєму зустрів ці зміни, з точки зору своєї правди, але всіх їх об'єднувало одне – бажання жити, любити і знайти своє місце у новому вимірі історії. 12 епізодів. 12 основних героїв. 12 непересічних доль. Історія драматичних змін, пристрасного кохання і цінності людського життя. Про людей, які жили сто років тому, але так схожі на нас сьогоднішніх.

Серіал побудований у формі саги і через призму життя звичайних людей показує турбулентні етапи ХХ століття: перша світова війна, революція, прихід радянської влади.

Прочитайте роман Анатолія Дімарова «І будуть люди» перед переглядом фільму і ви зможете порівняти книгу і її телеверсію.

Не зволікайте — читайте онлайн або скачайте електронну книгу, щоб отримати доступ до цієї важливої книги!

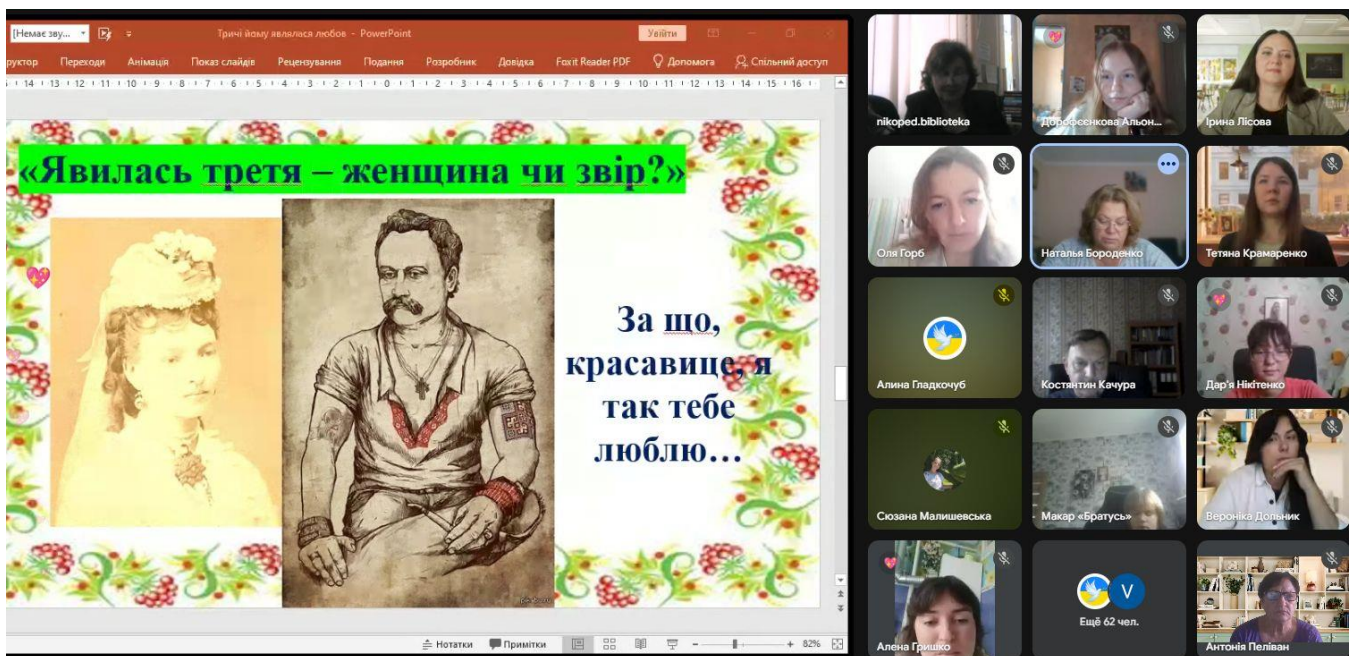
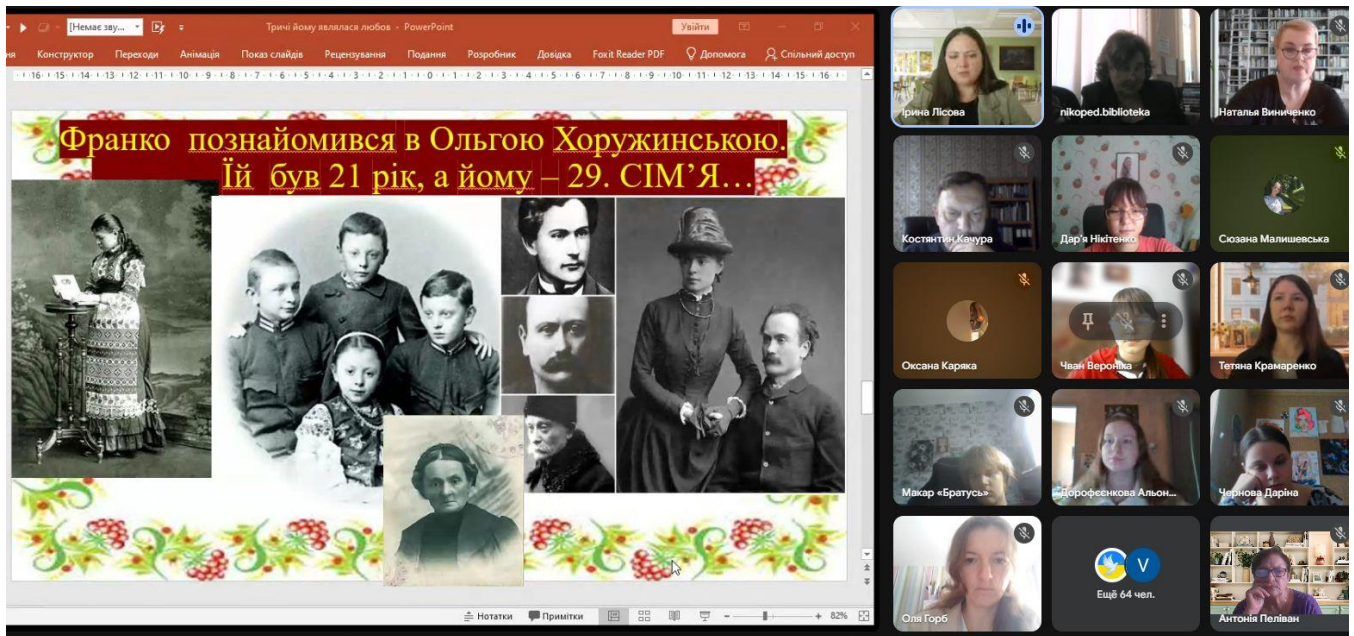
Літературний ракурс « Тричі йому являлася любов.» (до 170 річчя І.Я. Франка)

об'єднав у єдиному пориві шанувальників високої поезії Майстра, який постав перед слухачами , як звичайна людина- зі своїми радощами і своїм болем, з любов'ю, що окриляє і боляче ранить, з життям, яке не просто прожити.

Дякуємо групі Д1-25 і куратору Лісовій Ірині Ігорівні за творчу співпрацю.

ТРИЧІ ЙОМУ
ЯВЛЯЛАСЯ ЛЮБОВ...
Іван Якович Франко
(170 років від Дня
народження)
• Літературний ракурс

**Франкова доля – дуб посеред поля
Для звідусіль громів і блискавиць,
Якого вільна мучила неволя,
А він не гнувся і не падав ниць.
Франкова мрія – у тернах лелія,
Прекрасна й чиста, наче небеса,
Шаліє смерч чи біситься завія –
Вона до зір звитяжно воскреса.**

Студенти мали нагоду надіслати на електронну пошту бібліотеки свої читацькі вподобання- назви книг, які б вони хотіли бачити на книжкових полицях бібліотеки, а також **долучилися до акції « Подаруй бібліотеці сучасну українську книгу!»**.

Студенти і викладачі, які відвідали бібліотечні заходи, в черговий раз переконалися, що бібліотека - це не про тишу, це про інсайди, нові всесвіти і креатив. Це простір, де класика зустрічається з сучасністю, а серйозні тексти перетворюються в яскраві дискусії.

Тиждень Бібліотеки завершився, залишивши після себе шлейф незабутніх емоцій, глибоких роздумів і нових знайомств. Ці дні показали, що книга залишається могутнім живильним ланцюгом між поколіннями і культурами. Ми щиро вдячні всім, хто приєднався до наших заходів, гортав сторінки, відкривав нові імена, бо світ знань, які відкривали разом, залишається з вами назавжди.

До нових зустрічей у бібліотеці. Чекаємо на вас щодня!

